

Ochrona fashion designu w prawie Unii Europejskiej

Przejdź do produktu na ksiegarnia.beck.pl

Wprowadzenie

„Moda to zwierciadło dziejów”. Obecnie, to samo zwierciadło dziejów stanowi istotną wartość z uwagi na jego artystyczne i ekonomiczne walory. Podjęcie tematyki ochrony *fashion designu*, reżimu prawnoautorskiego, praw pokrewnych oraz prawa własności przemysłowej, na gruncie dwóch systemów prawnych: unijnego oraz krajowego: polskiego i francuskiego, to niezwykle istotny krok w badaniu prawa i mody. Do tychczas, w polskiej literaturze materii tej nie poddano tak szczegółowemu badaniu. Kiedy już dochodziło do takich prób, powodowały one spory doktrynalne i rozbieżności w krajowym orzecznictwie.

W konsekwencji, autorka pracy uważa za niezbędne podjęcie tego tematu, ze względu na uzupełnienie luki badawczej o szersze spojrzenie na branżę kreatywną oraz umiejscowienie jej w prawie. Niezwykle interesującą, ale też pożądaną wydaje się konfrontacja modelowego orzecznictwa, prezentowanego przez francuską judykaturę z polską rzeczywistością prawnoautorską. Wyróżnione w pracy spojrzenie z unijnej perspektywy, ze względu na jej wieloaspektowość, wykazało nieścisłości na poziomie legislacyjnym oraz konieczność częstego stosowania rozwiązań prawnych *per analogiam*, co potencjalnie utrudnia właściwe rozumienie poruszanych zagadnień. Wybranie tej materii należy dodatkowo umotywować pasją autorki. Ta pasja nie przejawia się tylko w statycznym podziwianiu piękna m.in. dzieł *haute couture*, lecz również w czynnym uczestnictwie w konferencjach, wydarzeniach, wystawach czy organizacjach branżowych.

Wywód podzielony jest na cztery rozdziały: w pierwszym omówiono pojęcie ochrony projektu modowego w świetle prawa autorskiego, w rozdziale drugim ochronę *fashion design* w systemie prawa własności przemysłowej. Kolejno, w rozdziale trzecim poruszono kwestię adaptacji dzieł sztuki oraz motywów kultury *pop-art* w projektach modowych, a w rozdziale czwartym zaprezentowano analizę pokazu mody jako artystycznego wykonania. W każdym z rozdziałów szczegółowo poddano

analizie wybrane zagadnienia, stanowiące, zdaniem autorki, godne uwagi Czytelnika.

Temat i struktura pracy zdeterminowały użycie dwóch metod badawczych. Jako podstawową wykorzystano metodę prawnoporównawczą w zakresie zestawiania rozwiązań na poziomie unijnym oraz krajowym: polskim i francuskim, a pomocniczo metodę językową w zakresie analizy przepisów CPI oraz ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz ustawy – Prawo własności przemysłowej. Dokonując ujęcia komparatystycznego, osiągnięto pierwotny cel pracy – chęć poznania różnorodnych poglądów i innowacyjnych rozwiązań.

[Przejdź do księgarni →](#)